

fra Danmark, men det gør ikke hans Udtalelse den 25. August i Landstinget mindre interessant. Men skaffes de vigtigste økonomiske Grundbetingelser, et Marked for Sukkeravlen og det fornødne Antal Skibe til St. Thomas Havn, ikke til Stede, vil alle de Reformers, man taler om, ikke være noget som helst andet end nye Lapper paa et gammelt Klædebon og kun bringe en fortvarende ny Række Skuffelser; og Skuffelser har Øerne haft nok af.

Det, Øerne i første Række trænger til, er ikke Reformers, men „Reformen“, den radikale Forandring af Øernes økonomiske Eksistensbetingelser, og Reformen er Øernes Overgang til de Forenede Stater, for naar Øerne overgaar til Staterne, er det nødvendige Grundlag skaffet til Veje for, at Reformerne kan gennemføres. Øerne kommer da indenfor det amerikanske Toldomraade, opnaar toldfri Indførsel til de Forenede Stater, og efter hvad der fra meget sagkyndig Side er blevet fremhævet, turde det for St. Thomas Havns Vedkommende være det sandsynligste, at den vil blive brugt som Hovedtilflugtssted for amerikanske Orlogsskibe, men i øvrigt blive holdt aaben for Handelen og altsaa baade nyde Fordel af at være en Handelshavn og af det store Besøg af Orlogsskibe.

Saaledes som Forholdene har udviklet sig, er det altsaa intet mindre end en Livsbetingelse for Øerne, at Reformen gennemføres, Overgangen til de Forenede Stater, den Reform, som Salgsmodstanderne vil nægte Øerne. Jeg maa sige, det er en noget besynderlig Interesse og Kærlighed, man fra den Side viser Øerne. Der er al Sandsynlighed for, at den i det lange Løb vilde kunne føre til, at de gik tilbage og døde af al den Kærlighed, man fra den Side viser dem.

En meget afgørende og vigtig Grund til at svare Ja er dernæst Befolkningens Holdning. Befolkningens Holdning kender vi fra følgende Dokumenter: Den 16. August kom der Telegram om, at 4727 Arbejdere ved et Møde har stemt for Overdragelsen, 7 har stemt imod. Samme Dag kom der Telegram om, at alle Planterne har stemt for Overdragelsen. Den 26. og 30. August foreligger Kolonialraadenes indtrængende Opfordring til at fremskynde Afslutningen af Forhandlingerne. Senere er der kommet Efterretning efter Efterretning derovre fra, som har bekræftet dette, lige indtil private Breve fra de aller sidste Dage. Dertil kommer Hamilton Jacksons Telegram af 23. November. Jeg er enig med det ærede Medlem fra Æbel-

toft i, at det er et Telegram, som aldeles ikke kan tages til Indtægt af dem, der modarbejder, at Øerne overgaar til Staterne, fordi det afgørende i Telegrammet er, at Arbejderne er Salgsvenner. De Reformers, Hamilton Jackson nævner, er Reformers, som i ingen Henseende vil forandre Øernes økonomiske Betingelser eller bringe nogen Forandring i deres Kaar. Telegrammet har haft sin store Interesse derved, forekommer det mig, at man fra konservativ Side her hjemme har stillet sig overordentlig velvilligt overfor vidtgaende Krav fra Arbejdernes Side, f. Eks. har været villig til, at der skulde gives Marknegrene Valgret. Jeg kan kun beklage, at Forholdene medfører, at man ikke kan blive i Stand til i Praksis at vise denne Arbejdervenlighed, men det er dog en Trøst, at man saa vel vil vise den her hjemme, hvor det kan lade sig gøre, og det er jo kun glædeligt, at man fremtidig antagelig vil kunne vente, at denne Velvillie vil vise sig overfor Arbejdernes Krav.

Dertil kommer de Delegeredes Udtalelser. De Delegerede har alle som een Mand og med een Røst erklæret, at det drejer sig ikke om Reformers, men Reformen om Overdragelsen til Staterne. De gyldne Anvisninger paa Fremtiden under dansk Herredømme har ikke kunnet gøre det fjerneste Indtryk paa dem. Hvis smukke Ord kunde gøre det, havde Øerne under dansk Styre kunnet faa en lys Fremtid, men her gælder det i høj Grad, at Ord alene gør det ikke. Paa Situationen, som den er, kan man meget godt anvende den Udtalelse, som er brugt af en Mand fra St. Thomas om Forholdene, som de var for et Aar siden, da han sagde: „Lad os dog for Himmels Skyld være fri for Reformers! Det er ikke Reformers, vi trænger til. Vi trænger til at blive sat i en saadan Stand, at vi kan holde os oven Vand, at Handel og Skibsfart lidt efter lidt kan avancere, og at Dyrkningen af Jorden lidt efter lidt kan gaa frem“. Denne Udtalelse, der faldt for et Aar siden, passer udmærket godt paa de nuværende Forhold. Det, det gælder om, er at sætte Øerne i en saadan Stand, at de økonomisk kan klare sig selv og trives, og det sker ved Overdragelsen til Staterne.

Man maa, forekommer det mig, forbauses over den Maade, hvorpaa man nu fra en vis Side her hjemme har taget paa de Udtalelser, der fremkom fra de Delegerede. De havde netop Mandat til at udtale sig bestemt for Overdragelse til de Forenede Stater. Man havde hentet dem